

tisk får lidt ret i deres kritik? Er det, der skal ske, så, at skatten skal stige, eller skal velfærden skæres ned? Jeg gentager: Skal skatten stige, eller skal velfærden skæres ned?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg har faktisk siddet og lyttet meget omhyggeligt til de redegørelser og de svar, Venstres skatteordfører har givet, og jeg må sige, at det er jo ikke sådan, at han rutter med oplysningerne. Men det er måske ikke noget, man lærer de steder, hvor man får propagandauddannelse i Venstre.

Jeg vil bare sige, at 2010-forudsætningen var jo, at der skulle 85.000 flere i arbejde, og hvis det lykkedes, var der plads til 4,5 mia. kr. i skattelettelser – 4,5 mia. kr. Det står i redegørelsen fra finansministeren, som kom i november. Jeg tror, det er på side 24, men det kan hr. Peter Christensen jo selv tjekke.

Men nu er det gået den forkerte vej, så hvor er der plads til de 4,5 mia. kr.? Og hvordan skal de 6 mia. kr. finansieres? Jo, det ved vi, og det er der også givet svar på. Det er ved mindre offentlig service, så det bliver børnene, det bliver de gamle, og det bliver de syge, der kommer til at betale. Det er der givet svar på.

Hr. Peter Christensen bidrager ikke meget til at besvare de spørgsmål, der stilles. Hr. Jacob Buksti har flere gange spurgt om L 219 og om den kritik, der er rejst mod ministeren, hvor det siges, at »ovennævnte procedure har bidraget til at gøre arbejdet unødvendig besværligt.« Man har åbenbart ikke lyst til at sige, at sådan er virkeligheden, og det kan Venstre stå også inde for.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil meget gerne beskæftige mig med indholdet af det forslag, vi diskuterer nu.

Jeg er sådan set enig med hr. Peter Christensen, når han spørger: Hvem vil ikke gerne have nogle skattelettelser? Hvis man ikke vil betale noget for at få dem, skulle man da være et skarn. Men bare for at få en lille smule balance ind i tingene vil jeg spørge: Kan hr. Peter Christensen ikke bekræfte, at i de kommuneforhandlinger, der er gået i gang nu, hvor man har haft de første møder med kommunerne og amterne, er noget af det første, vi kan se, at den ramme, man fra finansministerens side forhandler med kommunerne og amterne om, er snævret ind?

Det økonomiske råderum, de muligheder, som kommuner og amter har for at betjene borgerne på vigtige velfærdsområder som ældreomsorg, folkeskole, sygehuse osv., er snævret ind, og vil hr. Peter Christensen ikke nok i sandhedens interesse erkende, at i de forhandlinger, der er gået i gang, er de økonomiske stramminger blevet større som følge af dette skattelettelserforslag?

Kl. 18.30

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg vil gerne kvittere for hr. Ole Stavads spørgsmål, for jeg har sådan set allerede på et tidligere tidspunkt svaret på noget lignende.

Det er sådan set en del af 2010-diskussionen, som vi også har under forhandlingerne med kommunerne, at der er en ramme for væksten og endnu vigtigere, at den ramme skal overholdes. Derfor har hr. Ole Stavad ret i, at for at vi kan være sikre på, at råderummet er til stede, må væksten i den offentlige sektor ikke overstige 0,5 pct. i 2005 og 0,7 pct. i 2004. Det er rammerne for den vækst, der gennemsnitligt må være i den offentlige sektor, det har hr. Ole Stavad selvfølgelig fuldstændig ret i.

Det interessante er jo selvfølgelig, om man tror, at de vækstsmål kan holde, og det tror vi. Det er et spørgsmål om vilje til handling, og vi mener sådan set også, at skattestoppet er det værktøj, der har gjort, at de også har kunnet holde tidligere. Derfor er jeg ikke et sekund i tvivl om, at vi har råd til lettelserne, og ellers havde vi heller ikke bakket dem op.

Hr. Jens Peter Vernersen sagde noget sludder om uddannelse og derefter noget om, at der bliver lavere service, selv om der sker en forøgelse af væksten. Vi lader uddannelse stå, men jeg kan kun sige, at der vil være en vækst år efter år efter år. Der vil være en forøgelse af det beløb, man kan bruge i den offentlige sektor år efter år efter år, men der er nogle rammer for væksten.

I modsætning til den tidligere regerings indstilling kan det ikke nytte noget, at vi fører en finanspolitik, der siger, at der må være en vækst på 1 pct., og den så bliver det dobbelte. Så går det galt, og derfor er det selvfølgelig helt afgørende, at vi overholder de rammer, vi har meldt ud i forbindelse med skattelettelserne, og det er jeg sikker på vi kan. Jeg er også sikker på, at de forhandlinger, der foregår lige nu, vil vise, at vi kan overholde rammerne.